

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 234/2026
04.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасминке Обућина и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца: 1. Creditable Opportunities RS д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Душан Ђокић, адвокат у ... и 2. ODM Collection доо Београд, чији је пуномоћник Дејан Вуковић, адвокат у ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Јаковљевић, адвокат у ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4255/25 од 22.01.2026. године, у седници одржаној 04.06.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4255/25 од 22.01.2026. године, као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 4626/2023, у ставу I изреке, укинута је решење о извршењу Основног суда у Чачку Иив 385/2022 од 13.12.2022. године у целости. У ставу II делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу првог реда плати износ од 9.980.274,80 динара са законском затезном каматом на износ од 3.820.779,11 динара, почев од 01.07.2022. године до исплате, износ од 1.376.683,47 динара са законском затезном каматом на износ од 319.192,43 динара почев од 01.07.2022. године до исплате и износ од 22.464.686,24 динара, са законском затезном каматом на износ од 9.599.671,79 динара почев од 01.07.2022. године до исплате. У ставу III одбијен је тужбени захтев тужиоца првог реда да се обавезе тужени да му плати износ од 98.288,77 динара, као и да му исплати законску затезну камату на износ од 6.159.495,69 динара почев од 01.07.2022. године до исплате, на износ од 1.057.491,04 динара почев од 01.07.2022. године до исплате и на износ од 12.865.014,35 динара почев од 01.07.2022. године до исплате. У ставу IV одбијен је тужбени захтев тужиоца другог реда да се обавезе тужени да тужиоцу другог реда плати укупан износ од 14.544.176,77 динара са законском затезном каматом од 23.06.2022. године до исплате. У ставу V обавезан је тужени да тужиоцу првог реда

накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.189.548,22 динара. У ставу VI обавезан је тужилац другог реда да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 622.500,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4255/25 од 22.01.2026. године, у ставу I изреке, одбијена је жалба тужиоца другог реда и жалба туженог и потврђена првостепена пресуда Привредног суда у Београду у ставу II, IV и VI изреке. У ставу II преиначена је одлука о трошковима поступка у односу на тужиоца првог реда, тако што је тужени обавезан да тужиоцу првог реда накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.360.975,00 динара. Тужени је обавезан у ставу III да тужиоцу првог реда накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 125.000,00 динара. У ставу IV одбијени су захтеви тужиоца другог реда и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио дозвољену и благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући другостепену пресуду у границама ревизијских навода, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку доношења другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, Пољопривредна банка „Агробанка“ а.д. Београд, чији је правни следбеник Нова Агробанка а.д. Београд у стечају, је са ортачким друштвом „ББ“ ..., у ком је тужени имао својство ортака, закључила Уговор о краткорочном кредиту дана 14.07.2009. године. Тужени је поводом тог уговора о кредиту закључио са банком Уговор о јемству, којим се у својству јемца – платца обавезао да плати све доспеле обавезе корисника кредита настале по том уговору. Пољопривредна банка „Агробанка“ а.д. Београд је дана 30.09.2009. године са ортачким друштвом „ББ“ ... закључила и други Уговор о краткорочном кредиту. Тужени је и поводом наведеног уговора закључио са банком Уговор о јемству у својству јемца – платца. По оба уговора уговорена је променљива каматна стопа од 1,75% месечно. Пољопривредна банка „Агробанка“ а.д. Београд је са ортачким друштвом ВВ ..., као трасантом, закључила Уговор о авалирању меница од 18.07.2006. године, по основу ког је авалирала 22 менице издате у корист Фонда за развој РС, као инструмент обезбеђења плаћања обавеза по одлуци о кредиту Фонда од 05.04.2006. године, до износа од 9.000.000,00 динара. Трасант о.д. „ВВ ...“ преузео је обавезу да банци рефундира исплаћени износ по авалираним меницама са припадајућим каматама и трошковима. Тужени је поводом наведеног Уговора о авалирању меница закључио са банком истог дана 18.07.2006. године Уговор о јемству, у својству јемца – платца, којим се обавезао да плати све доспеле обавезе трасанта настале по том основу са припадајућим каматама, накнадама и другим трошковима. Пољопривредна банка „Агробанка“ а.д. Београд је са ортачким друштвом „ББ“ ..., као трасантом, закључила још један Уговор о авалирању меница дана 01.02.2008. године, по основу ког је авалирала 22 менице издате у корист Фонда за развој РС као инструмент обезбеђења плаћања обавеза по одлуци о кредиту Фонда од 24.12.2007. године, до износа од 8.000.000,00 динара. Трасант о.д. „ББ“ ... је преузео обавезу да банци рефундира исплаћени износ по авалираним меницама са припадајућим каматама и трошковима.

Економско-финансијским вештачењем у току поступка утврђена је висина неизмирених обавеза по два Уговора о краткорочном кредиту и по два Уговора о авалирању меница. Утврђено је да је Нова Агробанка а.д. у стечају, као правни следбеник даваоца кредита и авалираних меница, делимично намирена у извршном

поступку који је водила против овде туженог и ГГ, као извршних дужника, у износу од 2.008.956,05 динара, али да се тај износ не односи на обавезе које су предмет овог парничног поступка. Такође је утврђено да је Нова Агробанка а.д. Београд у стечају као иницијално означени тужилац пренела на тужиоца првог реда као пријемника потраживања целокупно своје потраживање из два Уговора о краткорочном кредиту (и Уговора о јемству) и из Уговора о авалирању меница од 01.02.2008. године.

Тужилац првог реда је са туженим другог реда закључио Угпвпр о уступању потраживања из Уговора о авалирању меница од 18.07.2006. године, укључујући и права из Уговора о јемству, закљученог истог дана. Међутим, како Нова Агробанка а.д. у стечају није на тужиоца првог реда пренела потраживање по основу наведеног Уговора о авалирању меница и Уговора о јемству, то су нижестепени судови одбили тужбени захтев тужиоца другог реда налазећи да није активно легитимисан у односу на наведено потраживање. Одлука у том делу није предмет одлучивања у ревизијском поступку.

На основу утврђеног чињеничног стања нижестепени судови усвојили су тужбени захтев у односу на туженог као јемца платца, по Уговорима о краткорочном кредиту, применом одредбе члана 1004. став 3. ЗОО и обавезали га да тужиоцу првог реда исплати доспеле, а неизмирене обавезе по овим уговорима. Обавезе по Уговору о авалирању меница од 01.02.2008. године, поводом ког тужени није закључио Уговор о јемству са банком, тужени је обавезан да измири тужиоцу првог реда применом одредбе члана 93 ст. 1. Закона о привредним друштвима, сагласно којој ортак одговара за обавезе ортакског друштва неограничено солидарно целом својом имовином. Нижестепени судови ценили су и приговор застарелости потраживања истакнут од стране туженог па су исти оценили као неоснован, налазећи да у конкретном случају није истекао општи рок застарелости од 10 година предвиђен одредбом члана 371. ЗОО, почев од доспелости последње рате по два Уговора о кредиту, односно од времена последњих исплата по основу издатих авала, те имајући у виду да је отварањем стечајног поступка над главним дужником „ББ“ доо ... дошло до прекида застарелости, а отварањем стечајног поступка над Новом Агробанком а.д. Београд до застоја застарелости у складу са чланом 86. Закона о стечају.

Одлуке нижестепених судова су у побијаном делу донете правилном применом материјалног права на утврђено чињенично стање.

Тужени је по закљученим Уговорима о краткорочном кредиту, закљученим између Пољопривредне банке „Агробанке“ а.д. Београд и ортакског друштва „ББ“ ..., у ком је он имао својство ортака, био јемац – плаћак и то на основу закључених Уговора о јемству са банком као даваоцем кредита. Стога је, како то правилно налазе нижестепени судови, неспорна његова обавеза да тужиоцу првог реда, као пријемнику потраживања по уговорима о краткорочном кредиту, исплати доспеле, а неизмирене обавезе у складу са одредбом члана 1004. став 3. ЗОО. Правилно су нижестепени судови утврдили основ одговорности туженог за обавезе по Уговору о авалирању меница од 01.02.2008. године, закљученим са ортакским друштвом „ББ“ ... као трасантом, по основу ког тужени није закључио уговор о јемству са банком. Основ одговорности туженог за обавезе по том уговору, у односу на тужиоца првог реда као пријемника потраживања, јесте одредба члана 93. став 3. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“ бр.125/2004) , сагласно којој ортак одговара за обавезе ортакског друштва неограничено солидарно целом својом имовином. Висина потраживања по Уговорима о краткорочном кредиту и по Уговору о авалирању меница од 01.02.2008. године утврђена је на основу налаза вештака економско-финансијске струке.

Ревизијом туженог оспорава се само висина потраживања, уз указивање да је банка намирила своје потраживање према туженом по основу наведених уговора у извршном поступку који је претходно водила и то из вредности хипотековане имовине. То је чињеница на коју је тужени указивао у току поступка, као и у жалби, и коју су нижестепени судови већ ценили. Утврђено је да се Нова Агробанка а.д. у стечају у извршном поступку, који је водила против овде туженог и ГГ као извршних дужника, делимично намирила у износу од 2.008.956,05 динара доделом у својину непокретности, коју ревидент наводи, али да су тим износом намирене друге обавезе које нису обухваћене овом парницом. Стога је тај ревизијски навод туженог неоснован и без утицаја на правилност побијане другостепене пресуде. Ревизија се, при том, не може изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу одредбе члана 407. став 2. ЗПП. Правилно су нижестепени судови ценили и истакнути приговор застарелости, изводећи правилан закључак да потраживање тужиоца првог реда по два Уговора о краткорочном кредиту и по Уговору о авалирању меница од 01.02.2008. године није застарело, рачунајући од последње доспеле рате по Уговорима о кредиту, односно последње исплате по основу издатих авала па до подношења тужбе у овом поступку 15.11.2022. године. Нижестепени судови су при том имали у виду да је отварањем поступка стечаја над главним дужником „ББ“ доо ... и благовременом пријавом потраживања од стране Нове Агробанке дошло до прекида застарелости, а отварањем поступка стечаја над Новом Агробанком дана 29.10.2012. године је у смислу одредбе члана 86. Закона о стечају („Сл. Гласник РС“ бр. 104/2009, 99/2011-др. Закон, 71/2012-одлука УС), која се сходно примењује и у стечајном поступку банака, дошло до застоја рока застарелости од годину дана према њеним дужницима, па је приговор застарелости правилно одбијен као неоснован. Како тужени није истицао друге ревизијске наводе у погледу погрешне примене материјалног права у побијаној другостепеној пресуди, Врховни суд је одбио његову ревизију као неосновану.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

С обзиром да тужени није успео у ревизијском поступку, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић